

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. november 26.

Nyíregyháza (megemlékezés az elhunytakról),

Vargabokor

Istentisztelet

„³Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, ⁴és ezt kérdezzétek: „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.” ⁵Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára. ⁶Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult, ⁷a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. ⁸Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szeretteim, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. ⁹Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. ¹⁰De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megég-

nek. ¹¹Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, ¹²akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövetelét, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! ¹³De az ő ígérete szerint új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakik.” II Péter 3,3-14

Drága Gyülekezet!

Ma egy olyan különleges istentiszteleten lehetünk együtt, mely egy esztendőben csak egyszer van. Minden év december elején gyülekezetünkben meg szoktunk emlékezni azokról, akik az egyházi esztendőben elhunytak. Így lehetünk most mi is itt, s érzünk együtt azokkal, akik átélték a veszteséget, a gyász fájdalmát, a hiányt. Mi ebben a helyzetben együtt érzünk, - ahogy az Ige fogalmaz: „sírunk a sírókkal”, de azt is tudjuk, hogy igazi vigasztalás, igazi reménység ott van, ahol Isten Igéje hangzik. Nem az idő múlásában hiszünk, hanem abban, hogy Isten Szava képes begyógyítani a gyász okozta sebeket „¹⁸Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.” Jób 5,18. Ezen a világon semmi nem tud enyhíteni a gyász fájdalmán, mert

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

a gyász szembesít bennünket azzal, hogy reánk is ugyan az a sors vár. Minket sem hagy nyugodni az a tudat, hogy nekünk is el kell menni egyszer. S újra és újra szembesülünk az elmúlással, a gyásszal, az Isten nélküli hiábavalósággal. Vajda Jánosnak van egy gyönyörű verse, melynek címe: Őszi tájék (1878). Olyan csodálatosan fogalmazza meg és jut el a hiábavalóságtól a reményig ebben a versében:

Elhervad a rózsza, lehull a levél!

Ezért születünk hát, ez az életi cél?

Csak eddig a pálya, semmit se tovább,

Vagy itten az ember csak öltözik át?

Mi itten örök: a halál-e vagy a lét?

Hol itten a kezdet, hol és van-e vég?

Mi itt a csalódás, hol itten az álom,

Vajh innen-e, avvagy túl a határon?

Elhervad a rózsza, lehull a levél!

Hiába hisz ember, hiába remél?

Hát semmi, de semmi, ami vigasztal

Ott túl amaz árkon újra tavasszal?

Ereszkedik a ravatal a gödörbe.

Dörögnek a hantok: örökre, örökre.

A sírra borul le hű szerető:

Semmit soha vissza a temető?!

Az égen a felhő egymást űzi-hajtja.

Lemegy a nap. A nyáj hazatér.

Távolba vesz el halk, méla kolompja.

Kiált a kuvik, száll a denevér.

Sírhalmot ölelve az anya zokog.

- Majd kigyúl a csillag, kisüt a hold.

S ott fenn a keresztfán suttogja a szél:

Kinyílik a rózsza, kihajt a levél!

Sokak számára elhervadt a rózsza, lehullt a levél, mert a gyászban ezt tapasztalja meg az ember, de olyan jó, hogy Isten Szava azonban mindenre gyógyír. Keressétek, kutassátok az írásokat, kiáltsatok Őhöz és Ő meghallgat benneteket – azt ígérte! Ő azt mondta, hogy reményteljes jövőt ad az embernek. Ő azt mondta, hogy miket szem nem látott, fül meg sem hallott, ember szíve meg se gondolt, azt adja az Őt szeretőknek. Isten annyi ígérettel árasztja el az embert, annyi reménységet adó, bátorító mondat van a Szentírásban, amely megnyugvást, békességet tud adni, ezért mondja Jézus: „²⁸**Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Mt 11,28. Ma sokan megterhelten jöttek el, fogadták el a meghívásunkat és tudom, hogy ma is nagyon sokan keresnek megnyugvást, békességet az életükben. Isten ezt kínálja fel ezen a mai alkalmon is mindannyiunknak, akik vágnak erre a békességre. Ezért hirdetjük az Isten Szavát. És tudom, hogy a helyén mondott Ige olyan, „**11Mint az arany alma ezüst tányéron...!**” Péld 25,11. Hiszem, hogy Isten Igéje valóban bearanyozhatja az ember életét és egy túláradó, minden mértéket meghaladó békességet tud adni. Engedjük ezen a mai alkalmon, hogy Isten győzzön meg bennünket hatalmáról, szeretetéről, arról, hogy ezt hogyan váltotta tettekké.

Én a ma felolvasott Igénkből két dolgot szeretnék kiemelni, amely bátorítás lehet számunkra:

- számoljunk Isten hatalmával
- Szeretete tetteiben mutatkozott meg

Számoljunk Isten hatalmával. Sokszor elgondolkodom azon, milyen parányi az ember élete ebben a történelemben. Századok,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

évezredek jönnek, emberi életek múlnak, tűnnek el, s ki emlékezik ránk két-három-négy generáció múltával. nagyapámról nagyon sok emlékem van, dédapámat már nem is ismertem, ük-apámról már beszélni sem beszéltek, szépapámról már nem is beszélve. Évszázadok jönnek-mennek, emberi életek, sorsok tűnnek el a történelem süllyesztőjében. Milyen parányi az ember. Milyen parányi az ember ebben a világmindenségben. Csak egy érdekességet hadd mondjak az univerzumról: A legközelebbi csillag a Nap, a következő legközelebbi a *Proxima Centauri*, amely 4,2 fényévre található, tehát a fény 4,2 év alatt ér ide onto. Ha az egyik leggyorsabb vonattal, a francia TGV-vel utazhatnánk annak 574,8 km/h nagyságú rekordsebességével, akkor majdnem 8 millió évig tartana az odaút. 8 millió évig. Milyen parányi az ember! Annyi ilyennel szembesülhetnénk, ha reálisan látnánk emberi életünket, a határainkat, a képességeinket és a lehetőségeinket. Milyen hatalmas az Isten, aki kifeszítette az eget, aki a hegyeket, a tenger vizeit megalkotta, aki a fotoszintézist kitalálta, aki az oxigén összetételét (*nitrogén 78,09%, oxigén 20,93%, argon 0,93%, egyéb nemes gázok 0,002%*) összeállítot-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ta. Olyan tökéletesen, hogy évezredek óta nem változik jelentősen, s az élet fennáll. Milyen hatalmas az Isten, aki mindezt fenntartja, munkálja! Mily döbbenetes, hogy a magát hatalmasnak képzelő ember testhőmérséklete néhány fokkal feljebb megy, leveszi lábáról a betegség, s még néhány fok, s akár abba azonnal belehal. Ki az, aki ezt az egyensúlyt fenntartja, ha nem az, aki megalkotta. Milyen parányi és sebzékeny az ember. Isten hatalma és végtelensége szembesíti az embert parányiségével és korlátaival. Hány istentagadó ment el már ebből az életből, halt meg? Ők meghaltak, de Isten neve még mindig áll és hirdetik az Ő nagysága és hatalma. A legcsodálatosabb pedig az, hogy Isten az Ő hatalmát nem elnyomásra használja, hanem hatalma szeretetében mutatkozik meg, szeretete pedig tettekben. Isten nem akarja az embert kétségek között, bizonytalanságban hagyni. Ezért adatott számunkra a Szentírást. Mindaz, ami abba benne van, az ember javát szolgálja. Mindaz, ami abba le van írva, az szembesít az ember múltjával, jelenével és jövőjével. Ez nem egy tankönyv, nem egy mesekönyv, nem csupán egy történeti könyv, hanem az élet beszéde. („**az ÚR beszéde színigaz. Paj-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

zsa ő mindazoknak, akik hozzá menekülnek.” II Sám 22,31;
„Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak!” Jel 21,5;
„³¹Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.” Jn 20,31). Aki ennek a könyvnek a lapjait hittel olvassa, annak feltárul Isten ígéreteinek tárháza, s meglátja szeretetének tetteit. Mindazt, amit Ő tett az emberét. Ezért oly különleges Isten Ő, mert Ő emberré lett. Minden más vallásban kivétel nélkül arról olvashatunk, hogy az ember hogyan istenülhet meg. Egyedül a keresztyén vallásban olvashatunk arról, hogy Isten emberré lett, sorsközösséget vállalt a szenvedő emberrel, lehajolt hozzá, kész megbocsátani az ember minden ellene elkövetett bűnét. Isten **„⁹Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy egyszülött Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk.”** I Jn 4,9. Isten szeretete tettekben nyilvánult meg, mert azt olvashatjuk, hogy **„³²Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta”** Róm 8,32a, a hatalmas Isten minden áldozatot meghozott, hogy az ember számára életet és reményt hozzon. Akarod-e ezt az életet és reményt? Jézus Krisztus jöveteli szándéka éppen az volt,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hogy ezt megadja mindazoknak, akik ezt kérik. Ő nem kér semmi más csak annyit, higgy Benne feltétel nélkül, „**Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!**” Péld 3,5. Ha elfogadod mindazt, amit Ő kér, akkor megadja mindazt, ami javadat szolgálja.

Drága Gyülekezet!

Azzal a gondolattal fejezem be, amit Ézsaiás mond imádsága végén: **⁹Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.** (9. v). Ezt a bizalmat kéri Isten tőlünk, aki megmozgatta a világmindenséget, hogy nekünk örök életet szerezzen. Abból a kilátástalan helyzetből – amibe az ember beleszületett – Isten reményt mutatott Jézus Krisztus által, és aki ezt az ígéretet hittel ragadja meg, az átmegy a halálból az életbe, örök élete van.

Ámen!